

христианитѣ цигани, иматъ домашенъ езикъ бѣлгарски. Въ Охридъ и Рѣсенъ нѣкои отъ тѣхъ говорятъ арнаутски, което свѣдочи, че сѫ изселенци изъ Албания отъ миналия вѣкъ.

Обикновено на циганитѣ гледатъ извисоко другите народи, но далечъ не сѫ такива парии между населението, каквито сѫ били по други нѣкои страни. Тѣ живѣятъ добре съ селянитѣ и по нѣйдѣ сѫ доста заможни. Въ градовете ставатъ рѣдко по нѣкога смѣсени бракове между богати цигани и други жители. Много пѫти населението сочи нѣкои мургави лица съ цигански жилки.

Между младите циганки често се падатъ хубави жени съ слабо мургаво или почти бѣло лице. Тѣ иматъ често леко поведение и въ нѣкои градове, както напр. въ Скопие и Сѣръ, се прѣдаватъ явно на развратъ.

11. Черкези.

Когато прѣзъ 1864 год. дойдоха въ турските владѣния черкези изъ Русия, частъ отъ тѣхъ бѣ настола и въ западните области на държавата. Въ Косово Поле останаха около 40.000 души.¹⁾ Въ Македония бѣха настоли на разни места, гдѣто правителството имаше свободни земи, най-вече въ Сѣрско Поле. Слѣдъ руско-турската война, въпрѣки постановленията на Берлинския Договоръ, въ Македония останаха понѣйтѣ черкезки селища, повече смѣсени съ турци.

Най-много сега има останали черкези въ Сѣрската околност. Край Сѣръ има отдалена черкезка махала съ около 30 кѫщи. Край гр. Демиръ Хисаръ има такава махала съ около 100 кѫщи. Въ полето има останали по нѣколко черкезки фамилии въ селата Хомондосъ, Бараклия, Дръново, Ерни Къой и Бутково. Сѫщо по нѣколко черкезки фамилии сѫ останали въ градовете Драма, Скопие и Гевгелий. Чисто черкезки села има само три въ цѣлата страна: Ново Село въ Желѣзничка Рѣка (Битолско), Черкезъ Къой, на югъ отъ Куманово и Св. Тодоръ въ Сарж Гъоль. Въ посрѣдното има нѣколко цигански кѫщи.

Това черкезко население е и сега тѣй беззокойно и грабителско, както е било и по-напрѣдъ, когато срѣщу него имаше голѣми оплаквания отъ христианитѣ. Занимава се твърдѣ слабо съ земедѣлие. Освѣнъ грабежа, най любимото занятие на черкезите е стра-

¹⁾ Lejean, Reise in der Europaischen Turkei im Jahre 1869. Petermann's Mitteilungen, 1870. Стр. 289.